

چسب و فیچی

باید باشیم؛ چاره‌ای نداریم

مهرداد احمدی شیخانی

● انتخابات انجمن صنفی طراحان گرافیک برگزار نشد. به حد نصاب نرسیدیم، به همین سادگی. اعضا نیامدند، یعنی آمدند ولی نه آن تعداد که باید. اما چرا و دلیل چنین رفتاری را باید کجا جست‌وجو کرد؟ انجمن طراحان گرافیک در سال، دو نشست دارد؛ اولی در اردیبهشت‌ماه به مناسبت هفته گرافیک که طی آن عکسی به جماعت از حاضران گرفته می‌شود. خیلی از اعضا یک یا چندتا از چنین عکس‌هایی را بر دیوار کارگاه شخصی خود دارند. در سال‌های اول تعدادمان کم بود و تقریباً همه همدیگر را می‌شناختیم. سال‌ها گذشته و تعدادمان بسیار زیادتر شده و جمعمان شلوغ‌تر و ناآشنایان بیشتر از آشناها. آن‌قدر که به نظر می‌رسد حتی تعداد کسانی که در این عکس‌های دورهمی هستند، خیلی بیشتر از اعضای انجمن باشند. اما به روز مجمع عمومی که می‌رسد، به‌یک‌باره این تعداد ریزش می‌کند. از آن همه آدم‌هایی که در عکس می‌بینیم دیگر خبری نیست. نیامده‌اند و این دلایلی دارد که سعی می‌کنم در حد فهم خودم به آنها اشاره کنم.

یک تعدادی از اعضا در شهرستان‌ها هستند و آمودشد به‌آسانی برایشان میسر نیست. در همین مجمع گذشته، برخی با همه سختی همت کردند و آمدند ولی مگر چندنفر می‌توانند از کار و زندگی برزند و بیایند و بعد جلسه برگزار نشود و برگردند؟ انصاف بدھیم که کار سختی است.

دو) آن دورهمی روز جهانی گرافیک به خاطر همان عکس سالانه، یک اتفاق فائزی است که هیجان و جذابیت ایجاد می‌کند. جماعتی می‌آیند و می‌خندند و دوستوانی را می‌بینند و می‌روند. جمع رسمیت ندارد. حتی می‌شود عضو نبود و در این دورهمی بود، که خیلی‌ها چنین‌اند. دانش‌جویند یا علاقه‌مند. افراد عبوری‌اند یا همراه، می‌گویند و می‌خندند، کسی را با آنان کاری نیست. کسی نمی‌پرسدشان که که هستی؟ در فضای باز دورهم به شادی رو به دوربین دستی تکان می‌دهند و لیان به لبخند و خنده باز می‌کنند و «کلیک» عکسی گرفته می‌شود و تمام. می‌روند پی کارشان تا سالی دیگر و هفته گرافیکی دیگر.

سه) مجمع عمومی یک اتفاق جدی است. گزارش سالانه دارد، حساب و کتاب می‌کنند. انتخابات دارد. بحث‌وجدل می‌کنند. از آن مهم‌تر اینکه هرکسی نمی‌تواند بیاید. باید عضو رسمی بود و عضو رسمی هم‌کسی است که علاوه بر مدارک عضویت که خودش داده‌اشانی است، حق عضویت سالانه را هم پرداخت کرده باشد. و این حق‌گیری‌کم که رسماً عضو انجمن شده باشی و حتی سال‌ها حق عضویت را داده باشی، اما اگر همان سال برگزاری مجمع آن را نپرداخته باشی دیگر نمی‌توانی رای بدهی. موضوع جدی است و شوخی هم بر نمی‌دارد. برای همین خیلی از آتپه‌ای را که در عکس دورهمی سالانه می‌بینی، اینجا نمی‌بینی. چون خیلی‌هاشان که آنجا دستی به شامدانی، به دوربین تکان می‌دهند و می‌خندند، با اصلاً عضو انجمن نیستند، یا اگر سابقه عضویت هم دارند به هر دلیلی هنوز حق عضویت را نپرداخته‌اند.

چهار) تعدادی دیگر هم، مثل همه‌جای دیگر، هستند؛ ولی سر در لاک خود دارند؛ از همان‌هایی که همه‌جا می‌شود دید. زنج‌گیشان را می‌کنند. به هر دلیلی یک روزی خواسته‌اند عضو شوند و شده‌اند و حتی همیشه حق عضویت داده‌اند ولی کاری به کاری ندارند. یا اگر دارند، حوصله ندارند. در این شهر شلوغ باید چندساعت بگذرانند، بیایند و بروند که یک نفر انتخاب بشود یا نشود؟ خب چه بیایند یا نیایند بالاخره یک نفر انتخاب می‌شود. حالا این‌دفعه نشد، دفعه بعد. این کاندیدا نشد، آن کاندیدا. و البته در همه‌جا این نگاه هست و بسیار هم قوی است.

پنج) دسته آخر هم کسانی هستند که دلگيرند. به هر دلیلی از آنچه گذشته است دل‌خوشی ندارند. نتیجه کار هر گروهی که مسئولیت برعهده می‌گیرد، حاصلش برای عده‌ای خوشایند نیست. من هم چنین و قطعاً شما هم.

نتیجه) اول آنکه ملاک قضاوت‌مان را آن دورهمی سالانه نگیریم. دوم همه ما باید تلاش کنیم که اهمیت حضور را برای خود و دیگران روشن کنیم و سوم اینکه جهان مدرن، جهان اینترنت است و رای‌گیری اینترنتی سال‌هاست که در جهان رائج شده.

علی‌امعفر دشتی

می‌دانم تماشاگرانی که عادت به تاتردیدن دارند، برای دنبال‌کردن برنامه‌های اجرای «متاستاز» کمی دچار سردرگمی شده و انضباط تاتردیدنشان به‌هم می‌خورد. جابه‌جایی یک اجرای واحد در هشت سالن تهران در زمان‌های پراکنده بی‌شک مخل عادات برنامه‌ریزی برای تاتردیدن است، اما درعین‌حال به تماشاگران مختلف در موقعیت‌های مختلف جغرافیایی، ساعات مختلف اجرایی متناسب برای برنامه‌ریزی کاری آنها و طول مدت اجراها در چهار ماه و البته به شکل پراکنده همه‌وهمه شاید امکانات دیگری است که مدل چیدمان زمانی و مکانی اجراهای متاستاز به تماشاگران عزیز تاتر می‌دهد.

این‌روزها در فضایی مجازی می‌نویسم؛ متاستاز کجاست؟ و پاسخ اولیه به این پرسش تاریخ و ساعت مکان بعدی اجرای متاستاز است؛ اما حقیقت چیست؟ متاستاز گسترش است، گسترش توده ویرانگر در بدن بیمار مبتلا به سرطان و بی‌شک متاستاز است که پادزر متاستاز است. پس ما ۵۴ متاستاز (متاستاد، متازطاض، متازطاض، متازتاذ، متازطاطس و...) را در شهری روی صحنه می‌بریم که سرشار از متاستاز است. سرشار از سرطان است و حرف از سرطان. اما ۵۴ متاستاز ما می‌آیند تا بحران و مسئله‌ای را متاستاز کند که «یادآوری» مبنای آن است.

مسئله چدی ما «همپا»ست؛ کسی که در کنار بیمار مبتلا به سرطان روال عادی زندگی خود را

هنر

مروری بر اهمیت امنیت پردیس‌های سینمایی

برگ‌ریزان مخاطب‌بانا امنی سالن‌ها ادامه خواهد یافت؟

عسل عباسیان

کشفراز

ساخت جداره بیرونی فضای سالن استفاده می‌شود نیز باید اجناس مقاومی در برابر آتش‌سوزی باشند. سالن باید مجهز به آیفشان باشد و همچنین مجهز به سیستم اعلام حریق». برخلاف شنیده‌ها درباره اوضاع ناامن پردیس آزادی اما معمار آن می‌گوید: «در این پردیس، ضوابط آتش‌نشانی تماماً رعایت شده است. از جمله اینکه دو مسیر فرار اصلی در این پردیس تعبیه شده است؛ یک مسیر شمالی و یک مسیر جنوبی». اخیرا خلیل راحتی، مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی شهرداری تهران، نیز گفته بود، کافه‌های طبقات چهارم و ششم پردیس سینمایی آزادی به‌منظور ایمن‌سازی این سالن حذف خواهند شد.

هرچند مدیرعامل شرکت توسعه فضاهای فرهنگی اعلام کرده که کافه‌های طبقات چهارم و ششم پردیس سینمایی «آزادی» برای ایمن‌سازی این مجموعه از بین می‌روند، اما مدیر این پردیس تأکید کرد که این کافه‌ها سر جای خود باقی می‌مانند. رضا سعیدی‌پور، مدیر سینما آزادی، درباره خراب‌شدن یا باقی‌ماندن کافه‌های این سینما روز گذشته توضیح داد: «همان‌طور که آقای راحتی اعلام کرده‌اند، سینما آزادی از نظر استاندارد، بالاترین استاندارد ساخت را داشته، اما با توجه به اینکه هرسال استانداردها و کارشناسان آتش‌نشانی تغییر می‌کنند، در دفتر شهرداری به این جمع‌بندی رسیدیم که کافی شاپ‌ها حذف نشوند.

در طراحی اولیه سینما کافی‌شاپ‌ها بوده‌اند و مشکل آتش‌نشانی این بود که طبقات چهارم و ششم راه‌پله دوم نداشتند که خوشبختانه در جلسه‌ای با حضور معاونان شهرداری، مدیر دفتر شهردار، آقایان راحتی، منبتی، شوشتری، مدیر شرکت تصویر شهر، کارشناسان آتش‌نشانی و... قرار شد فضای کافی‌شاپ‌ها با یک دیوار کاذب از آسانسور و راه‌پله‌ها جدا شود تا آتش‌نشانی برای

ایمنی سینما آزادی تأییدیه ارائه دهد، بنابراین کافی‌شاپ‌ها کماکان به قوت خود باقی هستند».

سعیدی‌پور تصریح کرد: «ایرادی که به سینما وارد شده، این است که باید یک دیوار یا پرده حریق میان کافی‌شاپ‌ها، آسانسور و راه‌پله‌های خروج ایجاد می‌شد که چنین اتفاقی افتاده است و می‌توانیم این‌نود را بدهم که در آینده نزدیک سینما آزادی جزء اولین پردیس‌های سینمایی است که تأییدیه آتش‌نشانی را می‌گیرد». مدتی است که برخی از اعضای شورای اسلامی شهر تهران مطالبی را درباره ایمن‌نبودن سالن‌های سینما مطرح می‌کنند. از سوی دیگر مدیران این سالن‌ها نیز به این نکته اشاره دارند که استانداردهای ایمنی و کارشناسان آتش‌نشانی مدام در حال تغییر هستند و به محض اینکه نظر یک کارشناس تأمین ایرادات مطرح‌شده از سوی او برطرف می‌شود، کارشناس دیگری نظر تازه‌ای را درباره ایمن‌سازی سالن‌ها ارائه می‌کند و همین موضوع سبب شده تا بسیاری از پردیس‌های سینمایی نتوانند گواهی‌نامه پایان‌کار بگیرند.

پردیس کورش؛ امن یا ناامن؟

اما پردیس کورش که در طبقات انتهای یک مگمال بزرگ واقع شده، به‌لحاظ امنیتی چه وضعیتی دارد؟ مهداد جاویدی‌نژاد، معماری که طراح این پردیس سینمایی است، در این‌باره به «شرق» می‌گوید: «ایمنی سالن‌ها ضوابط و مقرراتی تعریف‌شده دارد که شامل تعداد درهای خروج، عرض معابر، نحوه دسترسی به درهای خروج، سیستم‌های اطفای حریق و... می‌شود. ما در ساخت پردیس سینمایی کورش تلاش کردیم سالن‌ها را بالاتر از استاندارد رایج بسازیم». اما استانداردهای امنیتی ساخت یک پردیس سینمایی که در یک مگمال واقع شده، متفاوتی با سالن‌های تک‌طبقه سینما دارد؟ آیا واقع‌شدن سالن‌های

سینما در طبقه‌های بالای ساختمان‌های بزرگ و شلوغ، از امنیت حاضران در این سالن‌ها نمی‌کاهد؟ جاویدی‌نژاد در پاسخ می‌گوید: «شرایط اقتصادی عصر حاضر سینماهای تک‌سالنه را به مرور منقرض می‌کند و باید بپذیریم دوره تک‌سینماها در سراسر دنیا به‌سر آمده. اتفاقاً در ضوابط مربوط به تک‌سالنه‌ها، ایمنی و آتش‌نشانی به‌شدت سهل گرفته شده بود. در سال ۱۳۷۲ و قبل از آن، ضابطه‌ای برای اینکه در طراحی ساختمان‌ها اجباراً قوانین مربوط به مقاومت در برابر زلزله رعایت شود وجود نداشت. از آن سال به‌بعد شیوه‌نامه‌هایی ارائه شد برای رعایت ضوابط ایمنی در برابر زلزله. اتفاقاً واقع‌شدن سالن‌های سینمایی در داخل مجموعه‌های بزرگ شاپینگ‌سنتر، به بالا‌رفتن ایمنی سالن‌ها کمک کرده چون تراکم جمعیت، عامل خطر است بنابراین در سالن‌هایی که در مراکز خرید بزرگ واقع شده‌اند، نظیر کورش، امنیت بیشتر موردتوجه قرار گرفته است». درباره وضعیت امنیت دیگر پردیس‌ها و سالن‌ها درصد بودیم با مهندس سمیعی، مدیرعامل مؤسسه سینماشهر، نیز گفت‌وگو کنیم که متأسفانه تلاش‌های‌مان برای تماس با ایشان نافرجام ماند.

● ● ●

میان سخنان سینماداران و معمارانی که پردیس‌های سینمایی را طراحی کرده‌اند، با هشداری که اهالی شورای شهر از مدت‌ها پیش درباره وضعیت سالن‌های سینما داده‌اند، تناقض عجیبی وجود دارد. در شرایطی که مخاطب، ترجیح می‌دهد فیلم‌ها را در شبکه خانگی و در تلوزیون خانهاش، به وقت استراحتش تماشا کند، آیا این اظهارات متناقض، او را را برای ادامه این روش، آن‌هم در شرایطی که به نظر می‌رسد اهالی سینما و مسئولان درصددند مخاطب را با سالن سینما آشتی دهند، مصمم‌تر نخواهد کرد؟

زیر آسمان فیروزهای

احمد رضا احمدی و مرادی کرمانی در بیمارستان

● شرق: احمدرضا احمدی، شاعر و نویسنده سرشناس، در پی ضعیف‌شدن باتری قلبش از شامگاه دوشنبه ۹ آذر در بخش سی‌وی‌یوی بیمارستان آتیه بستری شد و هم‌اکنون نیز در این بخش بستری است. بنابر گفته خانواده او، روز دوشنبه برای تعویض باتری قلب، تحت عمل جراحی باز قرار خواهد گرفت. او پیش از این در هفته‌های آتی نیز به دلیل مشکل باتری قلبش در بیمارستان بستری شده بود. همچنین هوشنگ مرادی کرمانی پنجشنبه ۱۲ آذر مورد عمل جراحی قلب باز قرار گرفت و هم‌اکنون در بخش مراقبت‌های ویژه بستری است. این نویسنده که مدت‌ها بود با بیماری قلبی دست‌به‌گریبان بود، روز پنجشنبه در بیمارستان مهر مورد عمل جراحی قلب باز قرار گرفت و به گفته خانواده این نویسنده، حال عمومی‌اش خوب است. خالق «قصه‌های مجید» به تشخیص پزشک فعلاً ملاقات‌منوع است.

واکنش «سخنگو» به اظهارات منتسب به خود

فهرست ممنوع‌الکارها نداریم

● شرق: سخنگوی وزارت ارشاد تصویب‌شدن فهرست ممنوع‌الکارها در ارشاد را تکذیب کرد و گفت که این موضوع درست منعکس نشده است. روز دوشنبه، نهم آذر نشست مطبوعاتی حسین نوش‌آبادی، سخنگوی وزارت ارشاد، برگزار شد. در گزارش این نشست جمله‌ای به نقل از او منتشر شده بود: «فهرستی که قبلاً از ممنوعیت فعالیت برخی خوانندگان منتشر شد، توسط وزارت ارشاد تصویب شده است». این جمله درحالی منتشر شده بود که مسئولان ارشاد وجود فهرستی از ممنوع‌الکارهای موسیقی را تکذیب کرده بودند. برای پیگیری این موضوع با نوش‌آبادی تماس گرفتیم که با تکذیب این فهرست به «شرق» گفت: «در برخی از سایت‌ها خوانندم که چنین جمله‌ای از من نقل شده است درحالی‌که اتفاقاً موضع ما خلاف آن است و وجود چنین فهرستی مورد تأیید ما نیست. احتمالاً برداشت درستی از حرف‌های من نشده و تاکنون چنین فهرستی مبنی‌بر ممنوع‌الکاری خوانندگان نداشته‌ایم و این فهرست از نظر ما اعتباری ندارد».

پیتر جکسون برای دفاع از

یک پزشک ترک به میدان آمد

● پیتر جکسون، سازنده «ارباب حلقه‌ها»، برای دفاع از یک پزشک ترکیه‌ای که در کنفرش محکوم به اهانت به اردوغان شده است، توضیحاتی درباره شخصیت فیلمش ارائه کرد. به گزارش مهر، تفاوت بین اسمیکل و گالوم موردی بود که پیتر جکسون روی آن انگشت گذاشت تا راه فرار پزشک ترکیه‌ای را از زندان فراهم کند. بلیکین ترک در خطر محاکمه برای توهین به رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، است زیرا او با گذاشتن عکس‌هایی از رئیس‌جمهوری در کنار شخصیت «هاپیت» فیلم «ارباب حلقه‌ها» در فیس‌بوک، این دور را هم مقایسه کرد و مقامات ترکیه این‌کار را به‌منابه توهین به رئیس‌جمهوری عنوان کردند. این پزشک ترکیه‌ای ممکن است با دوسال زندان رویه‌رو شود. او که فعلاً از کارش برکنار شده، اگر نتواند در دادگاه ثابت کند که چنین قصدی نداشت، زندانی خواهد شد. پیتر جکسون نیز برای کمک به او وارد میدان شد و گفت این تصاویر مربوط به اسمیکل است و این زمانی است که او هنوز به گالوم بدل نشده بود. گروهی متخصص باید در ترکیه اظهارنظر کنند که آیا شخصیتی که اردوغان با او مقایسه شده شخصیتی خبیث است یا خیر. پیتر جکسون در کنار فران والش و فیلیا بونیس به‌عنوان متخصصانی که این شخصیت را خلق کردند، گفته‌اند: «ما می‌توانیم در این زمینه کمک کنیم؛ هیچ‌یک از این تصاویر نشان‌دهنده شخصیت گالوم نیست و همه آنها شخصیتی به نام اسمیکل را نشان می‌دهند. اسمیکل شخصیتی بامزه و دوست‌داشتنی است. دروغ نمی‌گوید، کلک نمی‌زند و سعی نمی‌کند در واقعیت‌ها دست‌کاری کند. او شیطان نیست، تجاهل نمی‌کند و بداندیش نیست، این شخصیت‌ها متعلق به گالوم است که هرگز نباید با اسمیکل یکی گرفته شود. اسمیکل هیچ‌وقت قصد نداشتن قدرت را برای خودش به دست بگیرد. او خیلی دوست‌داشتنی است». از آنجا که هیچ‌یک از داوران، فیلم «ارباب حلقه‌ها» را ندیده بودند، محاکمه این پزشک ترک تا فوریه به تعویق افتاد. چندسال پیش در روسیه نیز با اکران فیلم «ارباب حلقه‌ها»، مقامات روسی پیتر جکسون را متهم به این کرده بودند که شخصیت گالوم را شبیه پوتین درآورده است.

«خواب تلخ» فیلم پرفروش هنر و تجربه شد

● شرق: فیلم «خواب تلخ» ساخته محسن امیریوسفی که اکران خود را از هفته گذشته آغاز کرده با استقبال بسیار خوبی مواجه شده است. به گزارش روابط‌عمومی گروه هنر و تجربه، این فیلم هم‌اکنون در میان فیلم‌های گروه هنر و تجربه بالاترین فروش را دارد و در اکثر سینماهای هنر و تجربه سالن‌های نمایش‌دهنده این فیلم با حداکثر ظرفیت به نمایش این فیلم پرداخته‌اند. «خواب تلخ» اولین فیلم سینمایی محسن امیریوسفی است که در سال ۸۲ تولید شد. این فیلم داستان مرده‌شوری است که با مسئله نزدیک‌شدن خودش به مرگ رویه‌رو می‌شود. این فیلم در جشنواره فجر سال ۱۳۸۲ پذیرفته شد.

درباره چرایی جابه‌جایی «متاستاز» در سالن‌های مختلف

شهر بدن ماست

به فراموشی می‌سپرد و حالا شهرهای این دیار بر شده‌اند از سرطان که طاعون‌وار گسترش پیدا می‌کند و انسان را به کام مرگ می‌کشاند. آیا حمل‌کننده سرطان فقط فرد مبتلاست؟ بی‌شک چنین نیست، «همپا» سرطان را به‌گونه‌ای غیرقابل‌رویت، بی‌شیمی‌درمانی و ریزش مو پست‌سر می‌گذارد و تأثیر آنچه بر او می‌گذرد بی‌شک به روان جامعه و روان شهر سرایت پیدا می‌کند. امروز در شهرهای کشور ما و از جمله تهران شاهد سرایت پنهان روان و گفتمان سرطان‌زده‌ای هستیم که بزرگ‌شدن آن در شهر، بحران بزرگ اما پنهانی را برای شهر می‌سازد. شهر بدن ماست، ما هرروز با این شهر دودآلود نفس می‌کشیم، هرروز در این شهر برای جابه‌جایی می‌چگیم و لابه‌لای ما «همپا»های ازخودگذشته‌ای عبور می‌کنند با چهره‌های غبارگرفته و انزواهای شکننده، آنها از شهر عبور می‌کنند، اما در هر عبور به بیمارستان و مطب و داروخانه، شهر را از خودشان تهی می‌کنند، آنها حاضران شهر نیستند، آنها شهر را از مغزشان تهی می‌کنند تا با همه وجودشان برای حیات بهترین عزیزانشان کاری کنند...

همپا شهر را تنها می‌گذارد، چراکه شهر او را تنها گذاشته است.

این شهر غول‌پیکر خود را هی خالی می‌کند از دیدن و بروز عاطفه و همپا و وجود نازنین و فداکارش امروز هنر شهر ماست. متاستاز می‌خواهد به وسعت یک شهر یادآوری را بزرگ کند و گسترش دهد، متاستاز می‌خواهد به وسعت یک هنر دست‌به‌کار شود و به وسعت مسئولیت اجتماعی خود که در سطح شهر به حرکت درآورد. متاستاز یک تاتر نمایی است که ما را به تماشایش دعوت کند. متاستاز، حداقل ۵۴ «مطازطاض» است علیه متاستاز، علیه سونامی‌ای که با خطری بزرگ‌تر خارج از بدن انسان در حال فلج‌کردن روان جامعه است.

فقط یک یادآوری لازم است؛ در شهر، ما در هشت نقطه این یادآوری ۵۴ بار در طول چهارماه تکرار می‌کنیم، اگر شما هم این یادآوری را در هشت‌نقطه شهر، در هر نقطه یک بار تکرار کنید، شهر من و شما با متاستاز سازنده علیه متاستاز ویران‌کار خواهد جنگید، جنگ، بله